

τῶν ῥύπων της, καὶ ὀρησκείαν ⁽¹⁾ ἵνα ἀποδώσῃς εἰς αὐτὴν τὴν λατρείαν καὶ εὐλάβειαν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὅτε ἤρξατο ὁ πόλεμος οἱ πλεῖστοι ἐνόμιζον ὅτι δὲν ἐμελλε νὰ παραταῖ μέχρι τοῦ χειμῶνος· σήμερον εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ διχαιμάτωσιν ἐν Γαλλίᾳ. Αὐταὶ αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ προσέγγις τοῦ χειμῶνος κατ' οὐδὲν θὰ ἐπενεργήσῃ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὅτι εἶναι αὐτόχρημα μωρία τὸ ἐλπίζειν ὅτι τὸ ψυχρὸν καὶ ἡ χιών θὰ ἀναγκάσωσι τοὺς Πρώσους νὰ διαλύσωσιν αἰκοθεν τὴν παλινγκίαν τῶν Παρισίων. Ἄλλως δὲ, ἡ ἱστορία τῶν νεωτέρων χρόνων ἀναγράφει πολλάς ἐκστρατείας, τελεσφόρους διεξαχθεῖσας ἐν καιρῷ τοῦ χειμῶνος. Φρειδερίκος ὁ Μέγας ἤρατο τὰς λαμπροτάτας τῶν νικητῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1757. Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1794, ὁπότε ἐπάγησαν αἱ ποταμοὶ, ὁ Γαλλικὸς στρατὸς καθυπέταξε τὴν Ὀλλανδίαν καὶ διέβη τον Ρήνον ἀβρόχως ποσὶ. Τὴν ἐν Αὐστρλίττῃ μάχην ἐκέρδησεν ὁ Ναπολέων τῇ 2 Δεκεμβρίου· ἡ ἐν Ἑλλώ αἵματωδέστατη μάχη συνήρθη μηνὶ φεβρουαρίῳ τοῦ 1807. Τῷ 1814 οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ τῆς Ῥωσσίας, Αὐστρίας καὶ Γερμανίας εἰσέβαλον εἰς τὴν Γαλλίαν ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος· οἱ Πρώσοι ὑπὸ τὸν Βλόνκερον διέβησαν τὸν Ρήνον τῇ πρώτῃ ἰανουαρίου· κατὰ τὴν ἐν Ροθέρ μάχην (25 ἰανουαρίου) ἡ χιών ἐπὶ τοσοῦτον ἐξάλυψε τὸ ἔδαφος ὥστε ἐξέστη νὰ τριπλασιασθῶσιν οἱ σύροντες τὰ πυρβόλα ἵπποι. Ἐνισχυὸς ὁ παγετός, καταστήσας στεραιότεραν τὴν γῆν, διηκόλυνε τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις. Εἶναι λοιπὸν γελοῖον τὸ λέγειν ὅτι ὁ χειμὼν θὰ ἀναγκάσῃ

τοὺς Γερμανοὺς νὰ ἐπανακάμψωσι κακῶς ἔχοντες εἰς τὴν πατρίδα των.

Τῇ 4 Σεπτεμβρίου, κηρυχθείσης θορυβωδῶς ἐν Παρισίοις τῆς δημοκρατίας, ὁ συρφετώδης ὄχλος εἰσῆλθε βιαίως εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κερამεικοῦ καὶ περιήρχετο αὐτὰ θραύων καὶ καταστρέφων πᾶν τὸ προστυγχάνον, ἕως οὗ ἔφθασεν εἰς τὴν κοιτῶνα τῆς Εὐγενίας. Ἐνταῦθα πολλοὶ ἐνδυνάεντες τὰ τῆδε κακεῖσε ἐρριμμένα γυναικεῖα φορέματα μετέβησαν εἰς ἄλλον κοιτῶνα ἐνθα εὗρον τὸ κλειδοκύμβαλον τῆς αὐτοκρατείας, ὅπερ ἠθέλησαν νὰ κατακερματίσωσιν. Ἀμέσως ἀνὴρ εὐγενὴς τοὺς τρόπους καὶ κομψὰ ἐνδεδυμένος ὤρμησε καὶ ἀπέκρουσεν εἰς τὰ ὀπίσω τοὺς δύο πρώτους τοὺς μέλλοντας νὰ βάλωσι χεῖρα ἐπὶ τὸ ὄργανον. Τὸ πλῆθος ἐβόα «τίς εἶναι οὗτος; βεβαίως Βοναπαρτιστής! κατάσκοπος! φονεύσατέ τον!» Ὁ ἀνὴρ ἴσταται μεγαλοπρεπῆς καὶ ἀτρέμηντος βλέπων δὲ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ πλῆθους ἀνοίγει τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ παίζει πάντες σιωπῶσι καὶ ἐκπλήττονται. Μετὰ τὸ προκάνκρουσμα ἐπαίξε τὸν μασσαλιωτικὸν παίχνα μετὰ τοσαύτης ἀκριθείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὥστε τὰ πλῆθη συνέβαλλον ἀγαλλώμενα. Τότε προσεγγίσας τις κύριος ἀναφώνησεν «οὗτος εἶναι ὁ μέγας μουσουργὸς Γουνώ· ἐγὼ τὸν γνωρίζω». Τὰ πλῆθη κρυγάζουσι «ζήτω ὁ Γουνώ»· ἀναί, ἐγὼ εἶμαι κύριον (ἀπεκρίνατο ὁ μουσικός;)· σὰς πειρακαλῶ, πολῖται, μὴ πειράζητε τὸ ἀξιόλογον καὶ σπάνιον κλειδοκύμβαλον ἵνα μὴ εἴτῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐπράξατε ὡς Βανδύλιν». Τὰ πλῆθη ἀεχώρησαν ζητωκραγοῦντες ὑπὲρ τοῦ Γουνώ καὶ τῆς δημοκρατίας.

Ἡ ἐφημερίς «Peuple français» θέλουσα νὰ ἐμβάλῃ φόβον τοῖς πολιορκηταῖς καὶ θάρρος τοῖς πολιορκουμένοις ἐδημοσίευσεν μακρὸν κα' ἀλόγον θανατηφόρον ὄργάνων ἐρριμθέντων ἐν Παρισίοις ἐναντίον τῶν Πρώσων. 1. Μυδροβόλον τοῦ Μοντινῶ, ῥίπτοντα 484 σφαίρας ἀνὰ πᾶν λεπτόν· ἐν ᾧ τὰ τοῦ Μιεδόν ἐρριπτον μόνον 155). 2. Μυδροβόλον Μαρκελβέργ, φορητὸν ὄπλον, ῥίπτον 250 σφαίρας ἀνὰ πᾶν λεπτόν. 3. Μυδροβόλον Δουράνδ· ἐνταῦθα ἀντὶ πυρίτιδος ἀντικαθίσταται ἄτμος· ῥίπτει ἀνὰ πᾶν δεύτερον λεπτὸν 60 σφαίρας εἰς 400 μέτρα, ἐπομένως 3600 ἀνὰ πᾶν πρῶτον. 4. Βόμβαι Μονεστρόλ φονεύουσαι χιλιάδας ἐκάστην φορὰν. 5. Βόμβαι πυρπολητικαὶ Γωδέν, ῥιπτόμεναι ἐξ ἀεροδρόμων καὶ κίλουται

(1) Voulez vous qu'une femme ait dans le caractère de l'humilité sans bassesse, de la flexibilité sans lâche complaisance, une charité inépuisable qui s'attachant surtout au bien de l'âme cherche pourtant à procurer le bien du moment? voulez-vous tout cela? rendez-la chrétienne.

(Mme Necker de Saussure)

τάς ἀποθήκας τῶν ἐχθρῶν. 6. Βόμβαι ἀπόζουσαι καὶ πνίγουσαι διὰ τῆς ἀποφορᾶς τοὺς μὴ θανατωθέντας. 7. Ῥακέται τοῦ Σατανᾶ, ἀνάπτουσαι ὁλόκληρον στρατιὰν ἀπέχουσιν 4 ἢ 5 χιλίομετρα. 8. Ἑλληνικὸν πῦρ τοῦ Βώμ, ἐκσφενδονιζόμενον μακρὰν, καίον πᾶν τὸ προστυχὸν καὶ ἄσβεστον αὐτὸ διαμέμον. 9. Πυρτοκροτητικαὶ ὑπόνομοι τοῦ Δίχαϊμ, ἀνατινάσσουσαι εἰς τὸν ἀέρα ὁλόκληρα συντάγματα ἄλλαι ὑπόγειοι ὑπόνομοι καταστρέφουσαι τάγματα ἐχθρῶν.

Ὁ ἐντὸς τῆς Γαλλίης ὑπάρχων ἤδη γερμανικὸς στρατὸς σύγκειται ἐξ ἐπτακοσίων περίπου χιλιάδων ἀνδρῶν μετὰ 160,000 ἵππων. Πρὸς διατροφὴν τῶν στρατιωτῶν ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις καθ' ἐκάστην ἡμέραν 225,000 τε μαλίων ἄρτου, 185 βόες, 400 ἐκατόλλιτρα λίπους, 540 ἐκατόλλιτρα ὀρυζίου, 160,000 κουὰρτ οἶνοπνεύματος, ἐκατόλιτρα καφὲ κλ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΞΑΝΘΟΥΛΑΣ.

(Λυρικὸν ποίημα ἐκ τῶν ἀπορριφθέντων κατὰ τὸν ποιητικὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων).

Βλέπεις πέτρην τὴν ἱτέην παρὰ τὰ γλαυκὰ νερά,
βλέπεις καὶ τὴν ἄσπρην πέτρην, ἣν ἄρρ' ἔσον κῶμα βρέχει;
βλέπεις τὸν στυγρὸν ποῦ πλέκουν δύο ἄφυλλα στελέχη;
Σιωπή! Ἐκεῖ κοιμᾶται ἡ Ξανθούλα ἡ μικρή.

Ἐνθυμεῖται; Ὅλη ῥέδ' ἦτο ἡ χρυσὴ αὐγὴ
καὶ τὰ δένδρα ἔλα φύλλα, ὅλα μέλος τὰ στρουθία,
ἔβοσκον χοροπηδῶντα τὰ βελάζοντα ἄρνια
καὶ πλησίον τῆς Ξανθούλας μὲ τὸν Φλώρον ἡ σιγή.

Ἐνθυμεῖται; Τὴν ἀσπέρην ἦσαν ὅλα σκοτεινά,
Ἐκοιμῶντο εἰς τὴν στήνην ἦτορ καὶ τὰ πρόβατά της.
Δὲν ἐτάραττε τὸ δάσος αὐρὰ οὔτε διετάρχευε,
καὶ οἱ δύο νέοι μόνον συνωμίλουν ταπεινά.

Ἐξέφρα γλαυκὴ μ' ἐφάνη ἡ Ξανθούλα, σκεπτικὴ.
Γελαττῇ δὲν ἦτο πλέον, ἔδλαπερ κ' ἐλασμονεῖτο.
Τὴν ἐφάνεζον Ξανθούλαν, ἡ Ξανθούλα πλὴν δὲν ἦτο.
Τόσον τὴν ἐστενοχώρει μία σκέψις μυστικὴ!

Μίαν νύκτα λέγουσιν ὅτι ἔκλαυσε πολὺ πολὺ.
Τὴν δ' αὖγην ἐν ᾗ ὁ κόσμος ὅλος εἶχεν ἐξυπνήσει,
δὲν ἐξυπνήσεν ἐκείνη. Κρῖμα! εἶχεν ἀγαπήσει
καὶ ἀπὸ ἔρωτα ἐπῆγεν ἡ Ξανθούλα ἡ καλή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΕΥΑΓΓΕΛΩ ΖΑΠΠΑ.

(κατὰ τὰ Ὀλύμπια).

(Ἐκ τῶν ἀπορριφθέντων κατὰ τὸν Ζάππειον ποιητικὸν ἀγῶνα).

Γμνεῖτε τὸν Εὐάγγελον! εὐάγγελος θὰ ζήσῃ,
ἐνότῃ ἡ πατρίς ἡμῶν μὲ μάγον οὐρανὸν
περιπαθῶς τῶν τέκνων τῆς τὴν μνήμην περιπτύσσει,
ἐνότῃ ὑπ' αὐτὸν σεπτὸς ὕβουται Περθευών.

Δὲν θνήσκουν ἀποθνήσκοντα τὰ τέκνα τῆς πατρίδος,
τὰ μόνον πλοῦτον ἔχοντα τὸ ὄνομα αὐτῆς,
ἔλλ' ὑπὸ τὴν γλαυκῶδα τῆς κοιμῶνται μετ' ἐλπίδος
καὶ ἡζυῇ των ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας.

Ἰδέτε· ἡ πατρίς ἡμῶν τὸ πένθος ἀπεδύθη·
δὲν εἶναι πλέον Ἰνδακρος, βακένδυτος, ὠχρά·
τὴν παλαιὰν τῆς εὐκλείαν ἐκείνην ἐνθυμήθη.
κ' εἰς τὴν μορφήν τῆς ἡστράφεν ἁγία τις χερά.

Τὸν Εὐάγγελον εὐλογεῖ ἐκτείνουσα τὰς χεῖρας·
Κοιμᾶται οὗτος· ἔπαυσε μακρὰν ἦτο καιρὸς!
Ναί· ἐκοιμήθη εὐελπίς τὸ βλέμμα ἀνεγείρας
κ' ἰδὼν πῶς ἐμειδίσαν τὰ χεῖλη τῆς μητρός.

Ναί· ἐκοιμήθη, ὡς ποθῶν τὴν μητρικὴν ἀγαλλίαν.
Ἐγρηγορῶν ἦτο μακρὰν, πολὺ μακρὰν αὐτῆς.
Ἐλπίδα δ' Εὐάγγελος δὲν εἶχε πλέον ἄλλην,
ἐπόθει μόνον τὴν στοργὴν μητρὸς ἀγαπητῆς.

Γμνεῖτε τὸν Εὐάγγελον! εὐάγγελος θὰ ζήσῃ,
ἐνότῃ ἡ πατρίς ἡμῶν μὲ μάγον οὐρανὸν
περιπαθῶς τῶν τέκνων τῆς τὴν μνήμην περιπτύσσει,
ἐνότῃ ὑπ' αὐτὸν σεπτὸς ὕβουται Περθευών.

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.